

شورایی به عناصر درام در سریال‌های تلویزیونی

در مسیر اربعین

اشاره شد در تمام این پرداخت‌ها تا امروز، شاهد زیاده‌گویی و شعارزدگی نبودیم و امید است پس از این نیز سریال بتواند با طی همین مسیر، مخاطبان را با خود همراه کند.

معجزه قصه‌گویی

از معجزات قصه همین است که می‌توان در آن مفاهیم والا را به شیوه‌های غیرمستقیم گنجاند و به شیرینی به مخاطبان منتقل کرد. در همین راستا محمدحسن امامیان، نویسنده کتاب

نداشتن روی نقاط اختلاف دو راه متفاوت‌شان، از اشتراکات لادادگی ایرانیان و عراقی‌ها به ت و پنجه نرم کردن مردم ایران انقلاب ملت در سال ۱۳۵۷ و بره رژیم بعث به خاک عراق و جنگ هشت ساله. در نهایت سین(ع) در پیوند با قصه، به بزرگ‌ترین تجلی وفاق این ملت، می‌پردازد. همان‌طور که

همراه نوه‌های خود به سمت کربلا می‌رود و در این مسیر گذشته خودش را برای نوه‌هایش تعریف می‌کند. ما با مرور قصه طوبی متوجه می‌شویم که پایه‌های زیارت اربعین و ارتباط بین دو ملت ایران و عراق از کجاها شکل گرفته و چه عمقی داشته است.

سفر بتول به خاک نینوا

آن‌طور که نویسنده کتاب بیان می‌کند، این داستان برگرفته از واقعیت و درباره زندگی زنی به نام بتول است. در بخشی از کتاب هم می‌خوانیم: «چند سال پیش، توفیق رفیق‌مان شد و همراه جمعی از محبان آل... راهی سفر اربعین حسینی شدیم. سفر از کاظمین و سامرا شروع و به نجف و بعد کربلا می‌ختم شد. در این سفر که ما سیه عنایت ائمه اطهار(ع) بود، مسکن‌مان خانه پرمهر زنی پایه‌سن نهاده، اما پویا و سرزنده بود که به او خاله بتول می‌گفتند. بتول، زاده تهران و ایرانی‌الصل بود که در نوجوانی به همسری مردی عراقی درمی‌آید و باقی عمرش را در بصره زندگی می‌کند. یکی از همراهانمان در این سفر که از اقوام ایرانی خاله بتول به حساب می‌آمد، خلاصه زندگی پرفرازونشیب خاله را برایمان بازگو کرد. زندگی پر از ماجرا همراه با شادی، غم و حالا انتظار. هرچند بتول بر سختی‌های زندگی‌اش همچون یتیمی، غربت، اذیت‌های هوو، فوت همسر و دیگر عزیزانش فائق آمده و اینک در میان خانواده‌اش جایگاه خاصی دارد، اما داستان زندگی او هنوز به اتمام نرسیده و سال‌هاست منتظر پسر مفقودالانترش چشم به راه و گوش به زنگ دارد. تقریباً همه اعضای خانواده بتول از بازگشت گمشده‌شان مایوس شده و عکس او را با عنوان شهید بر سینه دیوار نصب کرده‌اند، اما حسی مادرانه، همچنان نوید بازگشت پسر را در دل او زنده نگه می‌دارد.»

«طوبی» روایتی تخت

از یک واقعه ندارد

بلکه در دل قصه

شاهد رخداد‌های

سیاسی و اجتماعی،

التهابات کشور در

دهه ۵۰، دفاع مقدس

و... هستیم که در

نهایت پای شخصیت

اصلی را به خاک

عراق می‌رساند

و او را هم‌جوار

اباعبد...^(ع) می‌کند

از آنها برای نخستین بار در تلویزیون روایت می‌شود و تاکنون مغفول مانده و روایت نشده بود. بنابراین می‌شود گفت که طوبی به رغم این‌که یک مجموعه در تراز انقلاب اسلامی است از طرفی هم به خوبی توانسته از فضای بسیار زشت و آلوده به فساد زمان شاه رونمایی کند و فساد مالی، اخلاقی و ظلم و ستمشاهی را با نقش آفرینی شخصیت‌هایی چون طوبی و خانواده عماد به مخاطبان نشان دهد. مجموعه‌ای که هرچقدر از بخش آن می‌گذرد جذاب‌تر و مخاطب‌پسندتر می‌شود و در واقع مخاطبان بیشتری را همراه خود می‌کند.

و از همه مهم‌تر در ادامه، نمایش دهنده وفاق و همدلی دو ملت ایران و عراق است. از طرفی کارگردان و نویسنده این مجموعه سعی کرده‌اند در فرازهایی از آن تصاویری از حضور ساواک در ایران قبل از انقلاب اسلامی را به‌گونه‌ای ملموس‌تر در قاب تلویزیون به نمایش بگذارند تا نسل جدید هم با فضای خفقان دوران طاغوت آشنا شود و در آن فضا خود را حس کند و فراموش نکند که پدران و مادران‌اش در چنین فضایی زندگی می‌کردند. به‌راستی در این مجموعه تلویزیونی شاهد ماجراهایی از حضور ساواک در دوران طاغوت هستیم که برخی